

Петрончик В.В.

магістр

(Бердянський державний
педагогічний університет)

ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ШКІЛЬНУ СИСТЕМУ НАВЧАННЯ

З розвитком інформаційних технологій великі надії покладаються на застосування технологій дистанційного навчання, які формують у його учасників здатність до саморозвитку й самонавчання. Метою дистанційної освіти є створення умов для задоволення освітніх потреб. Ця освіта перетворюється у «вільну освіту». Тривають наукові дискусії на міжнародному та національних рівнях щодо можливостей і шляхів здобуття освіти «у мережі». У цьому контексті, постає питання й про перспективи розвитку дистанційної освіти в Україні.

Розглянемо переваги і недоліки використання дистанційних технологій навчання і проаналізуємо шляхи їх впровадження в систему шкільної освіти України. До основних переваг використання дистанційних технологій навчання можна віднести :

- можливість навчатися у зручний час та в індивідуальному темпі (в рамках установлених строків проведення відповідних курсів);

- доступність навчальних матеріалів в будь-якому місці та в будь-який час за умови наявності підключення до мережі Інтернет;

- можливість одержати освіту у навчальних закладах іноземних держав, без підготовки пакету документів і виїзду за кордон;

- наявність великої кількості спеціально розроблених навчальних матеріалів, у яких знайшли своє відображення основні наукові факти відповідних предметних галузей з адаптацією на пізнавальні можливості учнів;

- можливість спілкуватися за допомогою телекомунікаційного зв'язку з учасниками курсу та з викладачами, тьюторами;

- використання в навчальному процесі новітніх досягнень інформаційних технологій з метою входження особистості учня у світовий інформаційний простір;

- можливість обрання курсів, не залежно від напрямку підготовки.

Дистанційна форма навчання надзвичайно гнучка і передбачає застосування індивідуального підходу до кожного учня [1]. Для учнів, що навчаються дома з тих, чи інших причин (зокрема, хвороби), вона може бути однією з основних.

Серед недоліків використання дистанційних технологій навчання можна назвати такі:

- невизначеність в рівні «стартових» знань учнів перед вивченням того чи іншого курсу;
- відсутність можливості безпосереднього спілкування з викладачем (за винятком курсів з онлайн консультаціями, яких на сьогоднішній день небагато);
- відсутність контролю за якістю і рівнем отриманих знань;
- результати навчання учнів напряму залежать від їх самоорганізації;
- відсутність диференційованого підходу у процесі навчання тощо.

Аналізуючи сучасний стан впровадження дистанційних технологій навчання у навчальний процес середніх загальноосвітніх шкіл України, можна зробити висновок про те, що в даний час ні учні, ні вчителі повністю не готові до переходу від класичної до «вільної» освіти. Технічне забезпечення багатьох шкіл досі залишається на досить низькому рівні, як наслідок, вчителі не завжди мають змогу провести відео конференції або онлайн консультації з учнями. Крім того ж, існує ряд проблем, пов'язаних зі створенням єдиної системи для керування дистанційними курсами в школах, підготовкою вчителів-переметників до розробки курсів з використанням сучасних засобів ІКТ, організацією зворотного зв'язку «вчитель-учень» та ін.

Нині в Україні адаптивно функціонує школа «Знання Онлайн» - перша українська школа, що дає учням можливість пройти онлайн курси для підготовки до здачі тестів ЗНО таких, як історія України, українська мова, математика та фізика. Шкільна програма представлена у вигляді відео-уроків, конспектів та тестів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Варзар Т. Дистанційна освіта в сучасній освітній діяльності. /Т. Варзар //Українознавство. – 2005. –No 1. – С. 116–119.